

batten videre og navnlig den høitagtede Justitsministers Erklæring over denne Sag. De Ord, som jeg foreslaaer udstemte, har jeg ikke blot i og for sig en Deel imod, men jeg har navnlig imod den Fortolkning, som den høitagtede Justitsminister har gjort af disse Ord, og den Betydning, han vil tillægge dem, og imod hele dette Stykke ifølge hans Foredrag om denne Sag ved 1ste Behandling. Dette er tildeels i Forbigaaende, men meget correct berørt af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds. Den høitagtede Justitsminister sagde nemlig, at han foreslaaer kun 4 Aar i Finien, og saa skulde de Geistlige derefter være sikke paa ikke at maatte gjøre Tjeneste undtagen som Præster; thi saa kunde Kirke- og Undervisningsministeren ansætte Præster i en yngre Alder, hvilket derimod ikke kunde finde Sted, hvis man lod dem tjene hele Tiden i Finien. Deraf skjønnes altsaa, at det er Cultusministerens Anskuelse, billiget i alt Fald af Justitsministeren, at man foruden de Vilkaar, man fordrer af en theologisk Kandidat, førend man ordinerer ham, endvidere vil stille det Vilkaar, at han skal præstere Beviis for, at han har affjent sin Børnepligt. Jeg troer ikke, at dette er et holdbart Standpunkt for Kirkestyrelsen at staae paa; det er et Overgreb, en Vilkaarlighed, som man her vil gjøre sig skyldig i, mod de theologiske Candidater, hvilket, selv om Loven udkommer, som den er forelagt af Justitsministeren, ikke vil blive taalt. En 25aarig Mand, der var skæbnet, krumrygget og nærsynet, kunde blive ordineret, men den Mand, der ikke havde saadanne fortrinlige Egenheder, kunde ikke komme i Betragtning. Det troer jeg er i den Grad absurd, i den Grad ubilligt mod de theologiske Candidater, der ere raske ikke blot paa Sjæl, men ogsaa paa Legeme, saa at det aldrig vil kunne taales, selv om Lovforslaget blev Lov i den nærværende Skikkelse. Jeg har nu forklaret den væsentlige Hensigt med mit Forslag, idet det nemlig gaar ud paa at mægle mellem Anskuelserne og føre denne Sag til Ende uden videre Debat ved Hjælp af den Udtalelse, som jeg forventer — om end ikke just i bestemt Form — fra den høitærede Justits-

minister. Forslaget under Nr. 11 gaar ud paa at give Militairarbejderne fri i Forstærkningen, altsaa ogsaa de theologiske Candidater, der ere Militairarbejdere. Man seer, at her dog bliver en Ulighed tilstede mellem de forskjellige theologiske Candidater, de forskjellige Præster, her er Tale om, selv om man lader dette Spørgsmaal afgjøre efter Forslagene under Nr. 10 og 11. I det Hele taget kan man ikke ganske paastaae, at denne Lov hæver det strenge Eghedsprincip. Jeg skal henvise til § 63, der fritager mange unge Mænd, der som Trilodspillere ere gaaede over i Borgervæbningerne i Kjøbenhavn, Helsingør, Nyborg osv., for Tjeneste i Forstærkningen, ikke at tale om dem, jeg nys nævnte, Militairarbejderne. Med saadanne Skaar i Egheden kan man ikke bestemt paastaae, at det er noget aldeles Urigtigt ogsaa her at gaae paa Accord, naar man kan komme til en lempelig Afgjørelse. Dette er ogsaa anerkjendt ved Fleertallets Stilling ifjor i Fællesudvalget, saa derom er der ingen Meningsforskel, idet Fleertallet der, som ved de tidligere Afstemninger stemte for Præsternes fulde Børnepligt, stillede Forslag om Fritagelse i Forstærkningen. — Forslaget under Nr. 3 vil jeg gjøre de ærede Forslagsstillere opmærksomme paa maae være en Feiltagelse, naar det er kommet med i denne Forbindelse. De Ord, der skulde udgaae, vedrøre nemlig slet ikke Spørgsmaalet om Præsternes Børnepligt. Misforstaaelsen er fremkommen derved, at der istedenfor „§ 38 sidste Stykke eller“ skulde staae „§ 38 næstsidste Stykke eller“. Jeg har ikke kunnet rette dette, det skulde jo skee ved Endringsforslag, og til Indgivelsen af et saadant var Fristen mig for kort. Derfor troer jeg, det er rigtigt, at Paragraphen bliver staaende, og at vi vente, at den høitærede Justitsminister selv ved 3die Behandling vil rette Forslaget, saaledes at der kommer til at staae „næstsidste“ istedenfor „sidste“. Forsaaavidt antager jeg ogsaa, at de ærede Medlemmer ikke have Noget imod at frasalde dette Forslag som overflødig. — Forslaget under Nr. 12 optog jeg for blot for at omtale det med et Par Bemærkninger. At faae dette Spørgsmaal klaret har nemlig i mine Dine en saa stor Betyd-